

A black and white portrait of a middle-aged man with a full, grey beard and mustache. He is wearing round-rimmed glasses and is holding the left side of the frame with his right hand, with his fingers resting on the temple of his glasses. He is looking directly at the camera with a serious, contemplative expression. The background is plain and light-colored.

---

1 / 5

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:41• - •Last Updated•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:52•

"வங்காளத்துக்கு ரவீந்திரர் என்ன செய்தாரோ, அதைச் சூப்பண்ணா கர்நாடகத்திற்குச் செய்தார்" என்று நஞ்சுண்டன் கருத்துக் கிறியிருந்தார். ரவீந்திரரைப் போல வளத்தோல், சிவராம் கரந்த் என்று இன்னும் சில பெயர்கள் அவ்வரிசையில் என் மனத்தில் நிழலாடிச் செல்கின்றனர். நாம் ஒரு ரவீந்திரரையோ, காரந்தையோ, வளத்தோலையோ நம் மண்ணில் எதிர்பார்க்க முடியாது. அதெல்லாம் இயற்கை வழங்கும் அருளின் பாற்பட்ட விஷயங்கள். அவர்கள் பிறக்கும் போது, காலம் வரும் போது பிறக்கட்டும். ஆனால், மாங்கனறாக, தன்னங்கனறாகக் கிடத்த ஒன்று, அது தனக்கு இயற்கையான வளர்ச்சி பெறலாமே. அதை எதிர்பார்க்கலாமே. நில் வளர்ந்து விழலாவானே?

இருபது இருபத்திரண்டு வருடங்களுக்கு முன் தில்லியின் தசேய் நாடகப் பள்ளியில் படித்து வந்த கிருஷ்ணமீர்த்தி என்னும் கர்நாடகாவிலிருந்து வந்த மாணவருடன் ஒரு நாள் மாலையும் இரவுமாக அவர் அறையில் நானும் ராஜநீதிரனும் நிறைய பசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது தான் அவர் ஹகெக் கோடாவில் இயங்கி வரும் நீநாசம் (நீலகண்டேஸ்வர நாட்டிய ஸ்வோசங்கம்) பற்றியும், க.வி. சூப்பண்ணா ஓர் பாரம்பரிய நாடக மன்றத்தைத் தன் தந்தையிடமிருந்து பெற்றவர், அதை எப்படியெல்லாம் உருமாற்றி, தன் கிராமம் ஹகெக் கோடாவையும் அதன் சாதாரண கிராம மக்களையெல்லாம் எத்தகைய ஒரு பெரிய இயக்கமாற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்றெல்லாம் பெரிய கதையாக சொல்லிவந்தார். அத்தோடு தான் அங்கு தசேய் நாடகப் பள்ளியில் நாடகக் கல்வி பயில வந்துள்ளதற்கும் காரணம், நீநாசமும், சூப்பண்ணாவும் தான் காரணம் என்றும், தன் கல்வி முடிந்ததும், திரும்பிப் போகப் போவது, ஹகெக் கோடாவிற்கும், நீநாசம் நாடக மன்றத்திற்கும் தான் என்றார். அப்படியே அவர் சொன்னபடியே படிப்பு முடிந்ததும் நீநாசத்துக்குத் தான் திரும்பிச் சென்றார். சினிமா, நாடகம், நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள், தரமான உலகத் திரைப்படங்கள் என்னெல்லாம் அங்கு நடப்பவை பற்றியெல்லாம் சொல்லி வந்தார். அன்று என் முன் ஒரு புதிய உலகமே விரிவதாகத் தோன்றியது. சூப்பண்ணாவும் சரி, ஹகெக் கோடாவில் அவரது முயற்சிகளும் சரி, - ரவீந்திரரைப் பற்றிச் சொன்னார் நஞ்சுண்டன் - வறே எங்கும் நடந்திராத செயல்பாடுகளாகவும் முயற்சிகளாகவும் தான் எனக்குப் பட்டன. இவை பற்றி வளையிட்டுள்ள பிரசுரங்களை கிருஷ்ணமீர்த்தி மீலம் ஹகெக் கோடாவிலிருந்து தருவித்து அவற்றையும் மொழிபெயர்த்து, அப்போது என் பொறுப்பில் இருந்த யாத்ராவில் க.வி.சூப்பண்ணா சிறப்பிதழாகக் கொண்டரச் செய்தனே. (யாத்ரா, இதழ் 50-51. 1984). அவரது செயல்பாடுகள் நம் மவருக்கு ஒரு பரிபினையாக, வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்ற நினைப்பு எனக்கு. ஆனால், க.நா.சு. செய்தது போல், ஒரு விஷயத்தை பண்ணிப் பண்ணி 45 வருடங்கள் தொடர்ந்து பிரசாரம் செய்தால் ஒழிய யாருக்கும் எதுவும் உற்பத்தில்லை, நம் மண்ணில் எதுவும் முளைவிடுவதில்லை. நஞ்சுண்டனிடமும், வளைய ரங்கராஜனிடமும் அவர்களிடம் 20 வருடங்களுக்கு முன் யாத்ரா இது பற்றி தமிழர்களிடம் பசியுள்ளது என்றனே. அவர்களுக்கு அது தெரிந்திருக்கவில்லை.

ஹகெக் கோடு ஒரு சிறிய கிராமம். அல்லது பத்திரூபது வீடுகள் என்று கொத்துக் கொத்தாக பரந்து கிடக்கும் குட்டி கிராமங்களின் தொகுப்பு. அதன் மையம்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் •

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:41• - •Last Updated•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:52•

ஹெகெக் கோடும். நாகர் கம் பாழ் சயெ யாத இடம். நாகர் கத தின் சின் னமான சினிமா பாரக் கவணே டுமாயின் சில மலைகள் துரத் திலிருப் பது சாகர். ஓர் தாலுக்காவின் அதிகார மயம். சூப் பண்ணாவின் தந்தை ஓர் விவசாயி, அங்கு விளவைது பாக் கும் நெல் லும். சூப் பண்ணா படித் தது பட்டம் பெற்றதெல் லாம் மசெ ரில் உடன் படித் தவர்களும் கன்னட இலக் கியத் தில் பெருந் தலகைகள். ஹெகெக் கோடும் வுக் குத் திரும்பி வந்த சூப் பண்ணாவுக் கு கிடதைத் தவதைத் ததையார் பாரத் து வந்த விவசாயமும், 1949 வாக் கில் தடாங்கி நடத் தி வந்த நீ லகண்டேஸ் வர நாட் டிய சங்கமும் தான். கிராம மக் களுக் குத் திரிந்தது அம் மண்ணின் பாரம் பரிய யக் ஷகானம், பின் அண்டியிருக் கும் மகாராஷ் டிரத் திலிருந் து வந்த பார்ஸி நாடகம். இரண்டும் அவர்கள்கு பிரியமானவையான. அப் பாவிடமிருந் து பெற்ற பார்சி நாடகமன்றத் தை, மசெ ரிலிருந் து திரும்பியதும், தான் கன்னட மக் களுக் குத், அந் த கிராம மக் களுக் குத் என்ன கொடக் க வணே டும் என்று விரும்பினாரோ அதற்கே ப நீ நாசம் மன்றத் தை மாற்றி அமதைத் தார். மத் திய அரசு, கர் நாடக் அரசு, மற்றும் பொதுஸ் தாபனங் களின் நிதி உதவி பெற்று, ரங்கமந் திரம் என்றொரு நாடக் அரங்கொன்றைத் தன் கிராமத் தில் எழுப் பினார். இது நடந்தது 1972-ல். இது போன்ற ஓர் நாடக் அரங்கு கிராமத் தில் அமந் துள்ளது இந் தியாவிலேயே இதுதான் என்று திரிகிறது. அப் போது மராட் டியில், ஹிந் தியில், வங்காளியில் துளிரத் த புதிய நாடகங் களையெல் லாம், ஐரோப் பிய, சமஸ்கிருத் நாடகங் கள் பலவற்றை கன்னடத் தில் மொழிபெயரத் து மடேயேற்றினார். தன் மடேயேற்றிய நாடகங் களை வளெரிமாநிலங் களுக் குத், தில் லிக் குத் எடுத்துச் சனெ றார். நாடகப் பள்ளி ஒன்றைத் துவக் கினார். தன் நாடகப் பள்ளிக் கு வணே டிய புத் தகங் களையெல் லாம் கன்னடத் தில் தானே மொழிபெயரத் துக் கொண்டார். தில் லி தசே ய நாடகப் பள்ளியின் நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் ஹெகெக் கோடும் வுக் குக் கொண்டரப் பட்டன. ஹெகெக் கோடும் வில். இதற்கெல் லாம் வணே டிய பணம் அவருக் கு பல அமைப் புகள், அரசு. பல கலகைக் கழகம் போன்றவற்றிலிருந் து கிடகைக் கிறது,

நீ நாசம் அமைப்பின் கிளையாக 1973-ல் நீ நாசம் திரைப் பட சங்கமும் அமைக் கப் பட்டது. இது இந் தியாவின், உலகின் தரம் வாய்ந் த திரைப் படங் கள், திரையிட பயன் படுகிறது. அவ்வப் போது, திரைப் பட விழாக் களும் நடபெறுவதுண்டு. திரைப் படங் கள் கொடப் பது, திரைப் பட ரசனைப் பயிற்சி வகுப் புகள் நடத் த உதவுவதும் புனேயில் உள்ள Film and Television Institute of India தான். இவ் விழாக் களும், திரைப் படங் களும் ஹெகெக் கோடும் மற்றும் சூற்றியுள் ள கிராம மக் களுக் கு இலவசமாகவே கிடகைக் கின்றன. திரையில் படம் ஓடும் போது, சூப் பண்ணாவும், காஸரவல் லி போன்ற இயக் குனர் களும் கன்னடத் தில் மொழிபெயரத் துச் சொல்லிக் கொண்டுவருவார்கள். திரைப் படம், நாடகம் பற்றிய பயிற்சிப் பட்டறைகளும் வகுப் புகளும் கன்னடத் திலேயே நடபெறும். அதற்கு பிரஸன்னா, கர் நாட், காஸரவல் லி, காரந் த் போன்ற கன்னட நாடக் திரைப் பட கலைஞர் களும், புனே Institute-ன் பரோசிரியர் களும் தில் லி தசே ய நாடகப் பள்ளியின் ஆசிரியர் களும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வருவார்கள். திரைப் பட விழாவிற் குப் பிறகு, கிராம மக் கள் ரசித் தது எப் படங் களை, ரசித் தது எத் தாக, இம் மாதிரியான, ஸாகர் டவூனில் அவர்களில் சிலர் பாரத் திருந் த வியாபார கன்னடப் படங் களிலிருந் து வறோபட் ட இப் படங் களை அவர்கள் எவ்வாறு எதிர் கொள் கிறார்கள் போன்ற விவரங் களை அறிவதற் கான கள் ஆராய் வும் நடபெறும். படம் திரையிலோடும் போதே அவர்கள் எப் பி ரசிக் கிறார்கள் என்பதை அறிய நீ நாசம் மன்றத் தைச் சேர்ந் தவர்களே அரங்கில் மக் களிடையே அமர்ந் து கவனித் துக் குறித் துக் கொள் கிறார்கள். படம் முடிந் தபிறகு அது பற்றி கிராமத் துப் பார் வையாளர் களோடும் உரையாடல் நடக் கும்.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:41• - •Last Updated•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:52•

ஆக, இது வறும் பொழுது போக்காக, இலவச சினிமா காட்டும் விவகாரமாக ஆகிவிடாது, மக்களின் ரசனையில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதை அறியும் சாத்தியங்களையும் கொண்டுவருகிறது. யாத்ரா 84-ல் பிரசுரித்த சூப்பண்ணா சிறப்பிதழ் பசிய 1977- வருட திரைப்பட விழாவில் பெர்க்மனின் Wild Strawberries, சார்லி சாப்ளினின் Gold Rush, ராபர்ட் 'ப்ளாஹர்ட்'பியின், Nanook of the North, பி சிகாவின் பைஸ்கைக் கிள் திருடன், ரேயின் பாத்ரே பஞ்சலி, ஐஸ்ன்ஸ்டனின் Battleship Potemkin, அகிரா கார்ஸாவாவின் ரோஷோமோன், Incident at Owl Creek, Wages of Fear, Wedding, Happy anniversary என்று ஹெக்கோடூ கிராமத்து ஜனங்கள் பார்க்கக் கிடத்த படங்களின் பட்டியல் நீள்கிறது. அவர்களுக்கு புரியாது போனது பெர்க்மனின் படம் தான். மற்றவர்களை படம் மூடியும் வர விஸில் அடிக் காது, கலவரம் சய்யாது, காமனெட் அடிக் காது அமையாக இருந்து பார்த்தார்கள். தனக்கு இடம் கிடக்கவில்லை என்று ஒரு 12 வயது சிறுமி அழுகிறாள். சார்லி இறந்து விட்டார் என்று சொன்னபோது, 'யாரு, சரூப்பகை' கபிச்சுத்தின்னுக்கிட் பிருந்தானே அந்த கோமாளியா? என்று ஒரு கிழவி கேட்கிறாள். மொத்தத்தில் தரமான படங்களுக்கும் தாம் அன்னியரில்லை, ரசனையை வளர்ப்பது, பாழ்படுத்துவதும் வியாபார, அரசியல் சக்திகள் தான் என்பது இங்கு நிரூபணமாகிறது, ஒவ்வொரு முறையும். நம்மவர்கள் ஏதோ "ஊர் ரோடையெல்லாம் பெயின்ட் அபிச்சுட்டு வா, இல்லே கட் டிலை ஆட் டிவிட்டு முனகச் சொல்லு, அப்பத்தான் படம் பார்க்க வருவனே" என்று மக்கள் கபித்தீர்மானம் போட்டு இவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து போல, ஜனங்கள் இதத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்று மீண்டும் தலை முறையாக நம் சினிமா கலைஞர்கள் தம் ஆபாசக் கத்திப்புகு காரணம் சொல்லி அதைக் கலை என்றும் பெருமைப் பட்டிருக்கொள்கிறார்களே, அந்த ஆபாசம் அவர்களிடமிருந்துதான் உற்பத்தி ஆகிறதே தவிர மக்களிடமிருந்து அல்ல என்பதை மீண்டும் மீண்டும் கே.வி.சூப்பண்ணா ஹெக்கோடூவில் நிரூபித்து வந்தார்.

இன்னுமொன்று. ஹெக்கோடூவும் கர்நாடகாவும் யக்ஷகானத்தின் பாரம்பரியத்தில் வந்தவன்தான். சூப்பண்ணாவும் அது பற்றி பெருமை கொள்ளும் வாரிசு தான். ஆனால் அதற்காக வரேகளைத் தேடிப் போகிறனே, நவீன நாடகம் காணப் போகிறனே என்று இது யக்ஷகானத்திலிருந்து பெற்றதாகும் என்று கோமாளி வசனமும் அபிநயமும் சய்யவில்லை. கர்நாடகாவில் யாரும் அப்படிச் சய்ய வதில்லை. தங்களது 'ஓற்றைப் பரிமாண சமாசாரம்' என்று யாரும் அங்கு சொல்லவும் இல்லை. அது பற்றி அவர்கள் கவலைப் படுவதுமில்லை. இது தமிழ் மண்ணுக்கே உரிய மதேமை.

பார்ஸி நாடகங்கள் நடத்தி வந்த நீ நாஸம் மன்றத்தை ஒரு அகில இந்திய திரைப்பட, நாடக மையமாக மாற்றி, ஹெக்கோடூ கிராமத்து மக்களுக்கு அவர்கள் பழகிய பார்ஸி, யக்ஷகானங்களையும், அகில இந்திய பரப்பிலும், உலக பரப்பிலும் விரிந்து கிடக்கும் நாடக, திரைப்பட உலகங்களுக்கும் பாகியதாரர்களாக ஆக்கிக் காட்டியுள்ளார். அவர் பெற்ற ஹெக்கோடூ அல்ல அவர் விட்டாச் சென்றுள்ள ஹெக்கோடூ. அதன் குணத்தை, தரத்தை, அதன் எதிர்பார்ப்புகளின் குணத்தை மாற்றிச் சென்றுள்ளார். அவருக்கும் பல கலகழக, சங்கீத நாடக, கர்நாடக அரசு மான்யங்கள் கிடத்தன. Ford Foundation மான்யங்கள் கிடத்தன. மாக் சேசே விரும்பும் பரிசும் கிடத்தது. இந்த மான்யங்கள் பரிசுகள் எல்லாம் சூப்பண்ணா பார்ஸி நாடக நீ நாஸத்தை மாற்றி அமைத்துத் தன் வழி

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:41• - •Last Updated•

••Wednesday•, 24 •April•, 2013 20:52•

கண்ட பிறகு அதைத் தொடர் விஸ் தரிக் கக கிடைத் தவை. மான் யங் களிலேயே வாழ்ந் தவர் அல்லர் அவர். அது நின்றதும் செயலற்றுப் போகிறவரும் அல்லர். மான் யங் களும் விருதுகளும் அவர் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ள அல்ல. தன் கிராமத்தை, தன் மக்களை, தன் கன்னட பிராந்தியத்தின் குணத்தை மாற்ற அவருக்கு அவை உதவின. தான் விட்டும் செல்லும் ஹக்கோடும், கன்னட நாடும் மக்களும் தான் பற்றத்தை விட ஓர் உயர்ந்த தளத்திற்கு உயர்த்திவிட்டும் சென்றுள்ளவர். இம்மாதிரியான ஒரு கொடையை நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் மக்களுக்கு, தமிழ் நாட்டிற்கு, அவரவர் இயன்ற அளவுக்குக் கொடுக்க முடியும். நாட்டையும் மக்களையும் வளப்படுத்த முடியும். ஆனால் பட்டங்களும், மான் யங் களும், பணமும் செல்வாக்கும், நம் மிடையே பலருக்கு நாட்டின் மக்களின் தரத்தை ஆபாசப்படுத்தி தன் செல்வத்தை, பிராபல்யத்தை பெருக்கிக் கொள்வதிலேயே முனைப்பாக இருந்து வருவது நம் சரித்திரம். ஒரு தாகூர், காரந்த், வள்ளத்தோல் இல்லாமலேயே நாம் நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு செயலாற்றியிருக்க முடியும். ஆனால் நம் நோக்கங்கள் வறோகவே இருந்து வந்துள்ளன. தன் செல்வத்தையும், பிராபல்யத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டுள்ள நம் தமிழ் இலக்கிய கலைப் பெரும் தலைகள் எத்தனை பேர் இவற்றை சம்பாதிக்க தான் கொடுத்தது எத்தரத்தது என்பது பற்றி வெட்கமில்லாமல் சொல்லிக் கொள்ள முடியும்? இப்படி ஒரு செல்லப்பா, ஒரு க. நா.சு. சொல்ல முடியும். வறோ.....?

வங்கட் சாமிநாதன்/14.8.05

swaminathan_venkat@rediffmail.com

மஹிமம்: பதிவுகள் செப்டம்பர் 2005 இதழ் 69 -மாத இதழ்